रक्षित्वा भस्म तपसा जीवितेयं मयेह यत् ।
तदेषा मम भार्येति तृतीयो ऽत्र जगाद सः ॥ ३५ ॥
विवादनिर्णये तेषां त्वं तावन्मे महीपते ।
निश्चयं ब्रूहि कस्यैषा कन्या भार्योपपद्यते ॥ ३६ ॥
5 विदलिष्यति मूर्धा ते यदि जानन्न वक्ष्यसि ।
इति वेतालतः श्रुत्वा तं स राजैवमभ्यधात् ॥ ३७ ॥
यः क्लेशमनुभूयापि मन्त्रेणैतामजीजिवत् ।
पिता स तस्यास्तत्कार्यकारणान्न पुनः पतिः ॥ ३८ ॥
यश्चास्थीनि निनायास्या गङ्गायां स सुतो मतः ।
10 यस्तु तद्भस्मशय्यस्तामाश्लिष्यासीत्तपश्चरन् ॥ ३९ ॥
श्मशान एव तत्प्रीत्या भर्ता तस्याः स उच्यते ।
कृतं तदनुरूपं हि तेन गाढानुरागिणा ॥ ४० ॥
एवं नृपात्त्रिविक्रमसेनाच्छ्रुत्वैव मुक्तमौनात्सः ।
तस्य स्कन्धाद्गमद्वेतालो ऽतर्कितः स्वपदम् ॥ ४१ ॥
15 राजाथ भिद्वर्थसमुद्यतस्तं प्राप्तुं स भूयो ऽपि मनो बबन्ध ।
प्राणात्यये ऽपि प्रतिपन्नमर्थं तिष्ठत्यनिर्वाह्य न धीरसत्त्वाः ॥ ४२ ॥

---

4. Dritte Erzählung (77, 1—95).

अथ भूयो ऽपि वेतालमानेतुं नृपसत्तमः ।
स त्रिविक्रमसेनस्तमुपागाच्छिंशपातरुम् ॥ १ ॥
तत्रस्थमेतं संप्राप्य मृतदेहगतं पुनः ।
20 स्कन्धे गृहीत्वैव गन्तुं तूष्णीं प्रववृते ततः ॥ २ ॥
प्रयान्तं च तमाह स्म स वेतालो ऽस्य पृष्ठगः ।
चित्रं नोद्विजसे राजन्निशि कुर्वन्गमागमम् ॥ ३ ॥
तदखेदाय भूयस्ते वर्णयामि कथां शृणु ।
अस्ति पाटलिपुत्राख्यं ख्यातं भूमण्डले पुरम् ॥ ४ ॥
25 तत्रासीन्नृपतिः पूर्वं नाम्ना विक्रमकेसरी ।
गुणानामिव रत्नानामाश्रयं यं व्यधाद्विधिः ॥ ५ ॥
तस्य शापावतीर्णो ऽभूद्दिव्यविज्ञानवाञ्छुकः ।
विदग्धचूडामणिरित्याख्यया सर्वशास्त्रवित् ॥ ६ ॥
तेनोपदिष्टां सदृशीं राजपुत्रीं नृपात्मजः ।
30 मागधीमुपयेमे स भार्यां चन्द्रप्रभाभिधाम् ॥ ७ ॥